

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 6Tdo/51/2017  
Identifikačné číslo spisu: 6116010591  
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6116010591.2

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. februára 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného O. R. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/61/2016, zo dňa 02. novembra 2016, podľa § 382a, § 385 ods. 1, § 386, § 388 ods. 1 Tr. por. po zistení dôvodov dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., takto

### rozhodol:

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. novembra 2016, sp. zn. 4To 61/2016, a v konaní, ktoré mu predchádzalo

bol porušený zákon

v ustanovení § 319 Tr. por., § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v neprospech obvineného O. R..

Toto uznesenie sa z r u š u j e v časti zamietajúceho výroku o odvolaní obvineného O. R..

Rovnako sa z r u š u j e aj rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T/50/2016, zo dňa 28. júla 2016, v časti výroku o vine a treste a o náhrade škody vo vzťahu k obvinenému O. R..

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Banská Bystrica sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T/50/2016, zo dňa 28. júla 2016 boli obvinení O.

R. a A. G. uznaní vinnými zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v čase o 11:20 hod. dňa 29.10.2014 v D. na ulici F. v Obchodnom dome A., v predajni spoločnosti T., na druhom poschodí, O. R. presne nezisteným spôsobom bez poškodenia zámku otvoril uzamknuté dvere presklenej vitríny, pričom počas prekonávania uzamykacieho mechanizmu obvinený A. G. dával pozor, aby neboli pri čine pristihnutí. Následne najprv obvinený O. R. a po ňom obvinený A. G. z tejto vitríny zobrali spolu 7 ks. náramkových hodínok zn. Timex v celkovej hodnote 812 eur a z miesta skutku odišli, čím pre spoločnosť FRANK, s.r.o., so sídlom Plzeňská 13/2369, Košice, IČO: 36 194 280, spôsobili škodu krádežou vo výške 812 eur, pričom O. R. bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiachštyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 09.02.2013 pod sp. zn. 0T/15/2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 16.07.2013 pod sp. zn. 0T/97/2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) ods. 3 písm. b) Tr. zák., rozsudkom Okresného súdu Zvolen vydaným dňa 17.01.2014 a právoplatným dňa 04.02.2014 pod sp. zn. 0T/153/2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 13.06.2015 v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica vydaný a právoplatný dňa 22.10.2014 pod sp. zn. 3To/80/2014, za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zákona, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16.07.2014 a právoplatným dňa 16.07.2014 pod sp. zn. 4T/75/2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému O. R. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obvinený zaradený na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podal obvinený O. R. odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 4To/61/2016, zo dňa 02. novembra 2016 podľa § 319 Tr. por., zamietol.

Okresný súd Banská Bystrica predložil dňa 31. augusta 2017 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dovolanie obvineného O. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/61/2016, zo dňa 02. novembra 2016, ktoré obvinený podal z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por.

Obvinený v dovolaní uviedol, že dňa 23.09.2015 bol Okresným súdom Zvolen na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz, ktorého podkladom bol vykonateľný rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/50/2014, vydaný dňa 16.06.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/80/2014, zo dňa 22.10.2014, právoplatný dňa 22.10.2014. Následne bolo uznesením rakúskeho zemského súdu Korneuburg zo dňa 24.11.2015, sp. zn. 405 HR 199/15a, na základe predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu nariadené vydanie obvineného slovenským justičným orgánom za účelom výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený uvedeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen. Obvinený sa v rámci konania pred rakúskymi orgánmi nevzdal práva na uplatnenie zásady špeciality. Po vydaní obvineného slovenským justičným orgánom na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý sa vzťahoval výlučne na právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/50/2014, bol obvinený stíhaný v inom, v čase vydania EZR už začatom trestnom konaní, ktoré vyústilo do odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T/550/2016, zo dňa 28.07.2016. Aj napriek tomu, že predmetný rozsudok obvinený napadol odvolaním, toto bolo zamietnuté a rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným a obvinenému bol uložený trest odňatia slobody vo výške 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Následne bol obvinený po právoplatnom odsúdení vypočutý Okresným súdom Banská Bystrica, kedy výslovne uviedol, že sa nevzdáva práva na uplatnenie zásady špeciality. Počas predmetného konania nebola splnená ani jedna z podmienok vylučujúcich uplatnenie zásady špeciality. Zo strany konajúcich orgánov nebol vyžiadaný ani dodatočný

súhlas s trestným stíhaním. Uvedeným konaním preto došlo k porušeniu zásady špeciality, čím bola spôsobená neprípustnosť trestného stíhania osoby obvinenej v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry Banská Bystrica podaním zo dňa 10. júla 2017, v ktorom uviedol, že v zmysle rozhodnutia NS SR, sp. zn. 2Tdo/46/2016, zo dňa 26.07.2016 podmienky uvedené v § 31 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov je potrebné pri eurokonformnom výklade (v súlade s článkom 27 Rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV) chápať v tom zmysle, že účinky zásady špeciality nastávajú buď pri trestnom stíhaní vydanéj osoby za trestné činy spáchané pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval, ak má byť na základe odsúdenia vydanéj osoby vykonaný trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu. To znamená, že dodatočný súhlas podľa § 31 ods. 2 písm. g) zákona o EZR je potrebný až na výkon konkrétneho rozhodnutia o obmedzení osobnej slobody. Výnimky z uplatnenia zásady špeciality uvedené v § 31 ods. 2 písm. b) a písm. c) zákona o EZR sa týkajú jednak trestného stíhania vydanéj osoby bez väzobného alebo iného obdobného obmedzenia osobnej slobody a jednak (zásadne) prípadu, keď podľa právnej kvalifikácie v príslušnej fáze konania neprichádza do úvahy uloženie trestu odňatia slobody (taký prípad podľa Trestného zákona nenastáva), resp. podľa zistených okolností neprichádza do úvahy obmedzenie osobnej slobody rozhodnutím o ochrannom opatrení. Ak však aj v neväzobnom stíhaní podľa predbežného posúdenia prichádza do úvahy obmedzenie osobnej slobody trestom alebo ochranným opatrením, účinky zásady špeciality nastávajú až vo vzťahu k výkonu tomu zodpovedajúceho meritórneho rozhodnutia, spojeného s obmedzením osobnej slobody. Napriek tomu, že účinky zásady špeciality podľa predchádzajúcich viet nastávajú až vo vzťahu k výkonu rozhodnutia spojeného s obmedzením osobnej slobody, dodatočný súhlas je nutné získať najneskôr pred vydaním takého rozhodnutia, nakoľko je potrebné vychádzať z premisy, že dodatočný súhlas nemusí byť udelený. Prokurátor mal za to, že dovolanie obvinenej je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvinenej skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b) a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný.

Podľa § 31 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval.

Podľa § 31 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z. ak bola osoba vydaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak

a) vydaná osoba sa po prepustení z väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody zdržiava na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť, alebo sa dobrovoľne vráti späť, alebo je dopravená zákonným spôsobom na územie Slovenskej republiky potom, čo ho opustila,

b) za tento ďalší trestný čin nemožno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu,

c) trestné stíhanie nevedie k použitiu opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu,

d) osobe by mohol byť uložený trest alebo ochranné opatrenie, ktoré nie je spojené s pozbavením osobnej slobody, najmä peňažný trest alebo opatrenie namiesto tohto trestu, a to aj vtedy, ak by taký výkon predovšetkým výkonom náhradného trestu odňatia slobody viedol k obmedzeniu osobnej slobody,

e) osoba sa vzdala práva na uplatnenie zásady špeciality podľa odseku 1 v rámci konania vo vykonávajúcom štáte,

- f) osoba po vydaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred vydaním,
- g) vykonávajúci justičný orgán udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred vydaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin, alebo ak
- h) zásada špeciality sa vo vzťahu k vykonávajúcemu štátu neuplatňuje na základe vyhlásenia členského štátu a vykonávajúci justičný orgán vo svojom rozhodnutí o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu neuviedol inak.

Podľa § 31 ods. 3 zák. č. 154/2010 Z.z. ak sa vydaná osoba nevzdala uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 2 písm. e), súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz, takú osobu za prítomnosti jej obhajcu vypočuje a poučí ju o možnosti vzdať sa uplatnenia tejto zásady a o dôsledkoch takého postupu. Ak vydaná osoba vyhlási, že sa vzdáva uplatnenia zásady špeciality, súd s ňou spíše zápisnicu, v ktorej uvedie trestné činy, ktorých sa týka vzdanie sa tejto zásady. Toto vyhlásenie nemožno vziať späť. O obsahu vyhlásenia, ktorým sa vydaná osoba vzdala uplatnenia zásady špeciality, súd informuje vykonávajúci justičný orgán a ministerstvo spravodlivosti.

Zmyslom zásady špeciality je záruka právnej istoty, že ak bude určitá osoba vydaná, nebude v dožadujúcom štáte trestne stíhaná za iné trestné činy, iba za tie ktoré tvorili predmet vydávacieho konania. Účelom tejto zásady je, obmedziť právomoc dožadujúceho štátu stíhať určitú osobu s tým, že dožadujúci štát môže trestne stíhať a potrestať vydanú osobu iba za tie trestné činy, pre ktoré bolo povolené vydanie tejto osoby a ktoré boli predmetom tohto konania. S formovaním tejto zásady sa má predísť možnosti stíhať určitú osobu za iné trestné činy, ktoré spáchala pred jej vydaním, napríklad politické trestné činy, pre ktoré sa obligatórne nevydáva na trestné stíhanie.

Dňa 23.09.2015 bol Okresným súdom Zvolen na obvineného vydaný európsky zatýkací rozkaz, ktorého podkladom bol vykonateľný rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/50/2014, vydaný dňa 16.06.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/80/2014, zo dňa 22.10.2014, právoplatný dňa 22.10.2014. Následne bolo uznesením rakúskeho zemského súdu Korneuburg zo dňa 24.11.2015, sp. zn. 405 HR 199/15a, na základe predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu nariadené vydanie obvineného slovenským justičným orgánom za účelom výkonu trestu odňatia slobody. Obvinený sa v rámci konania pred rakúskymi orgánmi nevzdal práva na uplatnenie zásady špeciality. Po vydaní obvineného slovenským justičným orgánom na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý sa vzťahoval výlučne na právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/50/2014, bol obvinený stíhaný v inom, v čase vydania EZR už začatom trestnom konaní, ktoré vyústilo do odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T/50/2016, zo dňa 28.07.2016.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania o uznaní a vykonaní rakúskeho rozhodnutia, príslušné justičné orgány Slovenskej republiky nedisponovali a dokonca ani nežiadali o súhlas štátu pôvodu na ďalšie vedenie trestného stíhania voči odsúdenému v tomto konaní, t.j. 2T/50/2016. Trestné stíhanie v tejto veci bolo začaté dňa 14.11.2014 (č.l. 4) a obvinenie voči O. R. bolo vznesené dňa 17.06.2015 (č.l. 6). Obžaloba bola podaná dňa 22.06.2016 a prvostupňový rozsudok bol vyhlásený dňa 28.07.2016. EZR bol vydaný dňa 23.09.2015 a vydanie obvineného nariadené dňa 24.11.2015. Konajúci orgán nežiadal vydávajúci štát, t.j. štát pôvodu - Rakúsku republiku o súhlas na trestné stíhanie v tomto konaní, pričom svoj nesprávny postup v priebehu konania nezhojil ani postupom podľa § 32 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z.

Podľa § 32 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. ak má byť osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo má táto osoba vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním, nebol predmetom pôvodného zatýkacieho rozkazu a nenastala žiadna z podmienok uvedených v § 31 ods. 2, súd požiada vykonávajúci justičný orgán o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody.

O dodatočný súhlas štátu pôvodu podľa § 31 ods. 1 cit. zákona sa žiada pred rozhodovaním príslušného súdu o uznaní a výkone rozhodnutia justičného orgánu štátu pôvodu, a to vo vzťahu ku konkrétnemu už vedenému trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu odsúdeného pre trestný čin spáchaný pred odovzdaním. V zmysle § 32 ods.2 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov takú žiadosť príslušnému justičnému orgánu štátu pôvodu podáva súd (predseda

senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie), ktorý je (by bol) príslušný na vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu v dotknutej veci.

V danom prípade dodatočný súhlas vydávajúceho štátu už nie je možné získať, pretože vydávajúci štát v zmysle príslušných právnych predpisov môže byť požiadaný iba o vydanie súhlasu na trestné stíhanie, ktoré aktuálne prebieha za trestný čin spáchaný pred dňom vydania, len do právoplatného vynesenia rozhodnutia v tejto veci. V prípade, že už nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol obvinený uznaný vinným za trestný čin spáchaný pred vydaním do Slovenskej republiky, vydanie dodatočného súhlasu nie je možné.

Zo zápisnice o výsluchu zo dňa 17.03.2017 vo veci, sp. zn. 2T/50/2016, vyplýva, že obvinený bol predvolaný na výsluch v súvislosti s vypočutím podľa § 31 ods. 3 zák. č. 154/2010 Z.z., a teda či sa nevzdáva uplatnenia zásady špeciality, nakoľko vyššie uvedený európsky zatýkací rozkaz vydaný Okresným súdom Zvolen v trestnej veci, sp. zn. 2T/50/2014, sa nevzťahoval na trestný čin, ktorý spáchal ešte pred vydaním z Rakúska na územie Slovenska. V ďalšom trestnom stíhaní, ktoré prebiehalo na území Slovenskej republiky, teda bolo možné pokračovať len za prípadu, ak by bol vyžiadaný dodatočný súhlas vydávajúceho štátu, resp. obvinený by sa výslovne vzdal uplatnenia zásady špeciality. V danom prípade však k uvedenému postupu nedošlo a je teda zrejmé, že v konaní, ktoré bolo začaté pred vydaním obvineného na výkon trestu na územie Slovenskej republiky, bolo následne pokračované spôsobom, ktorý nie je v súlade so zákonom. Voči obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, ktoré bolo neprípustné, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por.

Vydávajúci štát môže byť požiadaný o vydanie súhlasu na trestné stíhanie, ktoré aktuálne prebieha za trestný čin spáchaný pred dňom vydania, avšak najneskôr do vydania právoplatného rozhodnutia vo veci samej. V uvedenom prípade však Slovenská republika o tento dodatočný súhlas nepožiadala a v súčasnom štádiu konania ho už nie je možné získať.

Je preto potrebné, aby Okresný súd Banská Bystrica vec opätovne prerokoval a vyžiadal súhlas štátu pôvodu, t.j. Rakúskej republiky na to, aby mohol pokračovať v trestnom konaní.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.